

Kapucíni na východe: Prítomnosť a "minorita v skutočnosti"

br. Pio Murat, generálny radca OFM Cap

Pokračuje sa v aktuálnom dokumentovaní denno-denných drám na strednom východe. Barbarické vraždy v Sýrii, Iraku, atentáty vo Svätej zemi, opakované násilnosti proti ľudským právam. Poznáme až príliš dobre tieto smutné skutočnosti, nepriateľstvá a krutosti. Bezmocne musíme konštatovať, že medzi inými sú kresťania ľahkými cieľmi násilia, ktoré nemá konca.

V tejto oblasti sveta sú prítomní kapucíni a zdieľajú tieto drámy ponížených osôb. Pripomínáme: jeden z našich kláštorov v Sýrii bol kompletne zničený; jeden a pol milióna Sýrčanov utieklo do Libanonu; iní – tisíce – sú v exile v Mersine v Turecku. V tejto spojitosti sú do tejto drámy priamo vtiahnutí aj naši bratia, pracujú v tichosti, aby utešovali ľudí a zmierňovali ich utrpenie.

Na strednom východe sme prítomní v Jeruzaleme, v Grécku, v Libanone, v Turecku na Arabskom poloostrove a v Pakistane. Takto tvoríme ASMEN, najmenšiu z konferencií v našom Ráde. Perspektívy na "Implantatio Ordinis" sú skutočne krehké a naše bratstvá sú vo väčšine zložené z bratov pochádzajúcich z cudziny.

Spoločným menovateľom týchto všetkých našich prítomností na strednom východe je "reálna podmienka minority". V krajinách, kde "minorita" je nanajvýš predstava abstraktná a teoretická v politickom, náboženskom a sociálnom kontexte; ide o kontrétne podmienky života.

Takmer vždy bratia žijú v neuznaných kresťanských komunitách zbavených ich základných práv a inokedy sú korisťou nenávisť a prenasledovania.

V niektorých situáciách bratia spolupracujú na udržiavaní života v

Cirkvi, ale v iných prípadoch, kde nie sú kresťanské komunity v duchu sv. Františka (RnbXVI) svedčia o evanjeliu jednoducho svojím životom

Aby sme lepšie rozumeli hodnote našej prítomnosti, (povzbudzovanej generálnym ministrom) bratia v ASMEN začali cestu reflexie: V krajinách, kde pôsobíme, ako žijeme našu charizmu "minoritu v skutočnosti" daň v kontexte, v ktorom žijeme? Vo vzťahu k ekumenickému dialógu, k medzináboženskému dialógu alebo prípadnej strate našich kostolov, aký význam má naša prítomnosť? Aký má význam, aby sme na týchto miestach vydržali?

Cesta dozrievania v konferencii nebude iba v podpore týkajúcich sa bratov, ale aj v scitlivení celej našej kapucínskej rodiny.

VII. PRR jasne potvrdzuje: "Inšpirovaní poučením ohlasovania dobrej správy aj v prostredí skúšok a všetkých prenasledovaní (porov. Mt 24,9), povzbudzujeme našich bratov, ktorí žijú v krajinách, v ktorých kresťanstvo je v minorite, aby pokračovali v svedectve evanjelia ako kvas v múke (porov. Lk 13,21), príkladom, slovom v duchu minority, podobnej tej, ktorú ukázal sv. František v stretnutí so sultánom. Naše bratstvá sa učia podporovať a pomáhať bratom zvlášť tým, ktorí žijú v krajinách, kde náboženská sloboda je ohrozená, kde rastie náboženská neznášanlivosť a kde sa rýchle šíri náboženský fundamentalizmus. (VII. PRR, 16)

Prajeme bi, aby tieto plány, dobré a správne v sebe samých, vyvolané duchom bratskej solidarity mohli byť v rôznych výrazových podobách.

OBSAH

- 01 Kapucíni na východe: Prítomnosť a "minorita v skutočnosti"
- 02 Kardinál Sean O'Malley: kapucín, pápežov poradca
- 03 Br. Raniero Cantalemesa: kázne v Pöste 2015
- 04 Kapucínsky kláštor v Monterosso je miestom srdca Talianov
Menovaní dvaja kapucínski biskupi
Latinska Amerika smerom K VIII. PRR
15 rokov radostnej skúšky byť sestrami
Palestína bude mať dve nové sväte

Deir Ezzor - Sýria

Pakistan

Meryem Ana - Turecko

Jeruzalem

kapucín, pápežov poradca

Ste jediným Američanom – kapucínom – pozvaným byť pápežovým poradcom pri reforme riadenia Cirkvi. Čo nám môžete povedať vzhľadom na túto vašu misiu?

Ako bolo oznámené, je tu požiadavka reformovať Kúriu, aby bola v čo najväčšej miere k službe Svätého Otca a miestnym cirkvám. Účelom reformy je snaha vrátiť jej efektivitu, a teda umožniť Svätému Otcovi spravovať Cirkev s väčšou výraznosťou. Dôležité je skúmať činnosť dikastérií a pápežských rád, aby mohli pracovať lepšie. Svätý Otec je znepokojovaný, a požaduje pastoračnú starostlivosť pre osoby, ktoré pracujú na kúrii. Mnohí zsvätili svoje život pre službu Cirkvi. Ich prístup nemusí byť karieristický, ale misionársky. Svätý Otec chce byť istý, že toto je duchom. Okrem toho Cirkev veľmi rastie a je viac medzinárodná. Z toho dôvodu je požiadavka zmedzinárodniť časť Kúrie. Poradcovia neslúžia len pre reformu Kúrie, ale tiež ako poradcovia Svätého Otca pri spravovaní samotnej Cirkvi.

Najnovšie sa hovorí o rozšírení poradného orgánu vo vnútri Cirkvi. Tento poradný orgán je modelom na riadenie pre Cirkev aj na iných stupňoch?

Cirkev nie je demokracia, ale môže napredovať iba ak sa hľadá rozlíšenie Božej vôle a toto nerobíme ako jednotlivci, ale robíme to v atmosfére dialógu a modlitby. Poslednou inšinciou koniec koncov bude Svätý Otec, ktorý urobí rozhodnutie, ktorému budeme poslušní.

Pápež František nás vyzýva, aby sme boli "Cirkvou pre chudobných". Znamená to, aby sme viedli jednoduchší život?

Cirkev vždy povzbudovala veriacich, aby sa držali jednoduchého štýlu života. Ide o to, že si musíme byť viac vedomí potrieb ľudí a vzdať sa bohatstva a zbytočného pohodlia. Maltézski rytieri z tradície vidia chudobných a chorých ako "nášho zvrchovaného Pána". Matka Tereza hovorila, že chudobní sú Kristom "pod bolestnou podobou".

Musíme sa naučiť vidieť hodnotu osôb, ktorá sa môže zdať v súčasnej kultúre neviditeľná, včítane nenarodených detí, pacientov postihnutých Alzheimerom a drogovo závislých. Niektoré z týchto osôb žijú vo veľmi ťažkých podmienkach, nie sú osobami peknými a produktívnymi, nie sú celebrity. Musíme sa naučiť rozoznávať ich hodnotu očami Boha. Socrates hovorieval: "Osoby mi veria, pretože som chudobný". Svedectvo jednoduchého života je v Cirkvi dôležité. To však neznamená, že osoby nemusia žiť podľa toho, čo vyžadujú ich podmienky života – nie všetci musia urobiť sľub chudoby. Keď čítame o živote prvých kresťanov vidíme ako prerozdeľovali všetko medzi sebou, u nich vidieť zodpovednosť za chudobných, siroty a cudzincov. Musíme teda robiť viac.

Vo vašom rozhovore pre časopis Amerika, pápež František hovoril o svojej hlboké skúsenosti duchovného otcovstva, ale tiež objasnil, že všetci čo riadia Cirkev a pastieri musia ísť smerom k iným ako duchovní otcovia.

Pre všetkých kňazov je dôležité vidieť nielen seba samých ako duchovných otcov nášho ľudu. Svätý Otec, počas homílie na sv. omši svätenia olejov povedal: "Pastier musí mať pach oviec". Ako otec rodiny sa obetuje pre svoje deti, kňaz sa musí obetovať per svoj ľud. Keď sa otec rodiny obetuje, neľutuje sám seba, ale považuje to ako svoju misiu. Toto je spôsob, ako sa má pôsobiť dobrý kňaz. Obávam sa však, že kríza v duchovenstve spojená so zneužívaním zapríčinila, že niektorí kňazi sa držia bokom od ľudí, aby ich nemohli podozrievať z nekalých úmyslov.

Vý ste boli zvolení v roku 2012 Prezidentom výboru pre život Americkou biskupskou konferenciou. Aké sú vaše ciele?

V poslednom roku som sa v Amerike pokúsil o opätovné vyvolanie dôležitosti zmeny mentality o adopciách. V roku 1998 som čítal

článok Pavla Swopa vo First Things: "Potrat: úpadok v komunikácii". Swope sa opieral o výskum, ktorý hovorí o ťakostiach gravidných žien, ktoré končili rozhodnutím pre potrat. Tieto ženy mali k dispozícii tri možnosti voľby: ponechať si dieťa, ísť na potrat alebo dať dieťa na adopciu. Nechať si dieťa bolo často brané ako osobná smrť. Dať dieťa na adopciu bola vnímaná ako strašná voľba – som zlá matka, ktorá opustí dieťa. Akým spôsobom preboriť toto videnie adopcie a pomôcť ženám, aby videli, že sú mnohé skvelé bezdetné páry pripravené byť milujúcimi rodičmi. Musíme urobiť viac, aby sme podporili adoptívnych rodičov. Podporujeme tiež post-abortnú pomoc. Je veľa žien, ktoré boli na potrate. Tieto sú presvedčené, že spáchali neodpustiteľný kriminálny čin, o ktorom sa nemôže hovoriť a s touto vinou žijú. Musíme im pomôcť nájsť cestu zmierenia, aby zakúsili Božie milosrdenstvo. Toto je jedna z najkrajších vecí pápeža Františka. On nám ukazuje, ako má byť Cirkev "poľnou nemocnicou", ísť von a zasiahnuť tých, ktorí sú ničení hriechom.

V mnohých krajinách, tiež i v USA sa začínajú legalizovať homosexuálne manželstvá. Co prežíva Cirkev, pastieri, rodiny?

V Bostone máme inštitút, komisiu, ktorá sa zaoberá štúdiom dopadu homosexuálneho manželstva a témy homosexuality. Monituruje, čo sa učí vo verejných školách. Vieme, že je tu antropológia (náuka o človeku) odlišná od tej, ktorú máme v Cirkvi. Je tu však aj veľmi agresívny postoj voči komukokoľvek, kto bráni tradičné manželstvo a mnohé osoby sú zastrášané. Je tu hnutie, ktoré bráni adopciám osobám nábožensky založeným. Výzvou, ktorej čelíme dnes, je pomôcť ľuďom pochopiť, že manželstvo sa týka rodiny. Ako arcibiskup v San Franciscu Salvatore Cordileone vysvetlil vo svojom príspevku na konferencii: "Každé

diet'a pochádza od muža a ženy. Manželstvo uznáva túto skutočnosť a zjednocuje deti s ich rodičmi”.

Všetky štúdie dokazujú, že optimálne podmienky pre rast diet'a-t'a sú, ak diet'a vyrastá so svojimi biologickými rodičmi v manželstve lásky. Ale zároveň musíme rozumieť – a toto je ťažké – že homosexuálne osoby nie sú nevítane v Cirkvi. Veľkou hrozbou, ktorej musí katolícke manželstvo čeliť je jednoducho spolužitie. U nás sa zhruba 50 % detí rodí momo manželstva v spoločenskej triede bielych robotníkov. Spolužitie a mentalita rozvodov sú obe zlé pre mnaželstvo a ja sám som šťastný, že Svätý Otec chce dať do pozornosti túto otázku na Synóde o rodine. Chce, aby sme našli spôsob ako pomôcť osobám, ktoré žijú v druhom zväzku, aby sa mohli vrátiť ku sviatostiam a odpusteniu a aby proces nulity manželstva bol viac dostupný.

Od prvých dní vášho kňazstava ste slúžili imigrantom a robotníkom, ktorí pracujú na čierne. Zdá sa, že

tento rok nepokročí globálna reforma príst'ahovalcov. Čo toto znamená pre osoby, ktoré na ňu čakajú v Spojených štátoch?

Časť problému je, že potrebujeme príst'ahovalcov; naše kvóty sú často veľmi nízke. Poznáme hororové prípady ľudí, ktorí sú v krajine ako politickí utečenci, ale ich deti musia čakať desať rokov na vstup do krajiny. Zákon o príst'ahovalectve je veľmi komplexný a niekedy môže byť veľkým trestom. Otázka príst'ahovalectva pomohla vyhrať voľby prezidentovi Obamovi. Jeho sľub amnestie pre študentov rozhodol o tom, že španielska skupina mu dala hlas. Ale Obgama je prezidentom, ktorý vyst'ahoval viac Španielov ako ktorýkoľvek iný prezident. Čelil obvineniu, tak republikánov ako i konzervatívov, že dychtí po využití tohto problému kvôli ich stanovisku o príst'ahovalectve. Potrebujeme reformu príst'ahovalectva, ale tá padla ako obeť politickej polarizácie, ktorú vidíme v súčasnej vláde. (National Catholic Register)

Kapucínsky kláštor v Monterosso je miestom srdca Talianov

LA SPEZIA, Taliansko – Kláštor bratov kapucínov v Monterosso bol zvolený za miesto srdca Talianov. Pôsobivý kláštor zo 16. storočia dominuje v zátok Monterosso na mori (La Spezia), je fakticky víťazom siedmej národnej edície národného sčítania "Miesta srdca" podporovaného z FAI – Fondo Ambiente Italiano v spolupráci s jendou bankou. V roku 2013 bol kláštor postihnutý povodňou. Vo svojom vnútri stráži umelecké diela a zvonka je obkolesený záhradami a vinicami. Na druhom mieste sa umiestnila Kartúza v Calci (Pisa) nasledovaná zámkom Calatubo v Alcamo v provincii Trapani. Tento rok sa k iniciatíve pripojilo viac ako 1 600 000 Talianov, ktorí určili tri miesta srdca a spolu s Múzeom Cappello Borsalino v Alexandrii a kostolom sv. Baránka (Maddaloni, Caserta). (www.viaggi.guidone.it)

03
B
C
I

Br. Raniero Cantalamessa kázne v Pôste 2015

Vatikán – "Dvoje pľúca a jeden výdych: Východ a západ spojený v jednom povolání viery". Toto je téma, ktorú si vybral pápežský kazateľ br. Raniero Cantalamessa, OFM Cap., pre kázne pápežovi a pre rímsku kúriu, ktoré začnú v piatok 27. februára 2015. Tématika podľa neho chce byť malým príspevkom na jednotu Kristovho tela, ktorým je Cirkev, ktorá dýcha "dvomi pľúcami", ako hovorieval sv. Ján Pavol II, keď hovoril o západe a východe.. Vzhľadom k tomu, že v poslednej dobe sa hľadajú spôsoby na nájdenie ciest pre dialóg, aby sme sa mohli oprieť o to, čo nás spája, to znamená veľké tajomstvo našej viery, namiesto zdôrazňovania rozdielov aj keď krátko br. Raniero tvrdí, že veríme v to isté veľké mysterium zjavené alebo pochopené rôznym spôsobom.

Pre toto múdrosť si môžeme poslušit' citáciou pohanského mysliteľa zo IV. storočia, Quinta Aurelia Simaca, ktorý nám pripomína pravdu, ktorá získava všetku svoju hodnotu, keď je aplikovaná do rôznych teológií východu a západu: "Uno itinere non potest perveniri ad tam grande secretum (Nemôže sa prísť k tak veľkému tajomstvu prejdúc jedinou cestou). Teda, obraz objatia medzi pápežom Pavlom VI. a patriarchom Antenorom a nedávno medzi pápežom Františkom a Bartolomeom viac poukazujú na pozitívne javy ako na dlhé teologické debaty. A je to práve toto "objatie v tom istom Duchu", na ktoré sa br. Raniero zamerával, aby nám ukázal cestu „duchovného ekumenizmu, aby sa pripravil ten doktrinálny“, ako povedal kardinál Walter Kasper.

Menovaní dvaja kapucínski biskupi

Vatikán – 24. januára 2015, Svätý Otec František menoval biskupa v Krku (Chorvátsko) nášho spolubrata Ivicu Petanjaka, OFM Cap., doteraz gvardiána v kláštore v Osijeku a provinciálneho radcu.

29. januára pápež menoval biskupa diecézy Lolo (Demokratická republika Kongo) nášho spolubrata Jean-Bertin Nadonye Ndongo, generálneho radcu.

Všetko najlepšie našim spolubratom do tejto ich novej náročnej služby v Cirkvi.

(www.ofmcap.org)

Latinska Amerika smerom K VIII. PRR

Palestína bude mať dve nové sväté

BETLEHEM, Izrael - Palestínsky ľud bude mať dve nové sväté. Konzistórium zo 14. februára fakticky zapísalo medzi sväté Mariam Baouardy e Maryam Sūltanah Danil Ghaṭṭas. Svätorečené budú 17. mája 2015. Pre krajinu Krista ide o prvé sväté modernej éry. Mariam, ktorá dostala rehoľné meno sestra Mária od Ukrižovaného Ježiša z Rádu bosých karmelitániek sa narodila v libanonskej rodine, v palestínskej dedine I'Billin, blízko Nazareta, 5. januára 1846. Jej hrob sa nachádza v karmelitánskom kostole v Betleheme, kde rehoľnica zomrela vo veku 32 rokov, 26. augusta 1878.

Po smrti oboch rodičov, malá Mariam bola adoptovaná strýkom z otcovej strany. Keď mala 13 rokov utiekla z domu, aby nebola donútená sa vydať. Bola takmer zavraždená moslimom, ktorý ju chcel donútiť zriecť sa kresťanskej viery. S podrezaným hrdlom sa dievčina prebudila v jaskyni (v sklepe), o ktorú sa starala žena, ktorú stotožnila s Pannou Máriou. Potom sa túlala z Alexandrie z Egypta, v Jeruzaleme, v Bejrúte a nakoniec v Mariglii, vstúpila ako novicka v 19 rokoch v marsiglieskom sídle sestier Zjavenia sv. Jozefa, pod vedením matky Veroniky od Umučenia, ktorá ju nasmerovala do karmelu v Pau, v Atlantických Pyreneách. V roku 1870 je medzi zakladateľkami indického karmelu v Mangalore, v roku 1875 medzi zakladateľkami karmelu v Betleheme.

Mariam je rozvážna mystička a pripisuje sa jej zázrak záchrany sicílskeho novonarodeného dieťaťa určeného na istú smrť.

Maryam Sūltanah Danil Ghaṭṭas, sa narodila v Jeruzaleme 4. októbra 1843, palestínska rehoľníčka, zakladateľka Sestier sv. Ruženža v Jeruzaleme. Zomrela v Ein Kerem 25. marca 1927, je známa pod rehoľným menom Mária Alfonsina.

ŇAŇA, Peru – s prvým stretnutím v Peru, ktoré sa uskutočnilo v našom brastve Ňaña od 9. do 13. februára, CCA (Conferenza Cappuccini Andina) začala sériu stretnutí k VIII. PRR na oživenie tejto témy u bratov. Komisia pozostávajúca z troch bratov fr. Carlos Azcona z Ekvadoru, fr. Alfredo Miranda z Peru e fr. José Luis Cereijo z Argentíny, rozvinula závery týkajúce sa skutočnej práce v súčasnom svete; pastoračnej práce v cirkvi “na odchode”; biblickej dimenzie práce; práce v našich Františkánskych prameňoch; a vrcholia výzvou milosti pracovať v našich bratstvách. Po Peru, bude v apríli stretnutie v kustódii Paraguay a v provincii Rio de la Plata; v máji v

provincii Ekvador a Čile; a nakoniec v júni v kustódii Venezuela a v provincii Kolumbia. Na záver sa urobí syntéza príspevkov všetkých bratov, syntéza bude slúžiť delegátom, aby vedeli ponúknuť myšlienky pre budúcu PRR a sú aj spôsobom ako vypočítať celú konferenciu. V Latinskej Amerike sa celá táto práca uzavrie stretnutím ALAC (Assemblea Latinoamericana dei Cappuccini), počas ktorej ministri provinciáli a delegáti konferencií budú mať čas na premýšľanie o “milosti pracovať”. Takto animujeme jedni druhých, kráčajúc v ústrety spoločnému sláveniu so všetkými bratmi túto veľkú udalosť Ducha v našom živote bratov menších.

15 rokov radostnej skúšky byť sestrami

COCA, Ekvador – Počas sláv Rôka zasväteného života, ktorý momentálne prebieha, Agaurská cirkev sa teší zo slávania 15 ročnej prítomnosti klarisiek kapucínok v Kláštore Svätej Márie Guadalupskej. Vsaďené do misijnej krajiny, komunita sestier prináša zvesť radosti, ktorá sa rodí v zasvätenom živote v neustálej modlitbe ako “ranné hliadky a strážkyne noci”. Vo svete poznačenom zmenami, rôznymi vývojmami a kontrastami, prítomnosť kontemplatívneho kláštora v tejto miestnej cirkvi je návrhom predvoja, ktorý ponúka

starým konfliktom a nerovnosťiam alternatívu radostnej nezaťatosti, bratskú a sesterskú solidaritu s napojením na neustály život pred sviatostným Pánom. Krátka a plodná história kláštora motivuje v tomto výročí sestry – ako hovorí pápež František – “pozerať na minulosť s vďačnosťou, žiť prítomnosť so zaniatením a pozerať do budúcnosti s radostnou nádejou s istotou, že Pán vedie ich dielo. Je časom spievať parafrázu žalmu “Aké sladké a príjemné je pre sestry žiť spolu a v harmónii!”